

for samlede Rigsdag. Jeg troer imidlertid ikke, at en Forhaling af 6 eller 7 Maaneder vil have nogen skadelig Indflydelse paa Invalidernes Stilling, thi deres Forsørgelse er overtagen deels af den saakaldte Commission for Dvæstede med Tilskud af Krigs-Hospitalkassen og deels af Centralcomiteen. De mere betydeligt Beskadigede, som have tabt et Lem, ere blevne pensionerede eller aflagte med en Godtgjørelse, som varierer efter Skadens Beskaffenhed fra 5 til 9 Rbd. maanedlig, og de mindre Beskadigede faae en Understøttelse af 40 til 60 Rbd. aarligt. For enkelte svære Beskadigelse, hvorved den Paagældende er blevet aldeles hjælpeløs, og hvoraf vi Gud ske Lov have meget faa, gives en langt større Godtgjørelse. Jeg troer altsaa ikke, at Invalidernes Lary kræver en saa hurtig Afgjørelse; og jeg vil derfor gjentage min Bøn om, at den endelige Behandling af en Invalidelov maa sættes i Bero indtil den af Regjeringen nedsatte Commission har udarbejdet sit Forslag og forelagt det til Folkethingets Bedømmelse.

Fenger: Det har været mig overordentlig behageligt at høre af den ærede Krigsminister, der nylig talte, hvor gunstig en Bedømmelse, saavel det Udkast til en Invalidelov, som af mig er forelagt Thinget, som Udvalgets senere Behandling, i hvilket jeg har taget Deel, har fundet hos den ærede Minister, og jeg skulde være meget tilbøielig til at finde meget Grundet i den Begjæring, han har fremsat om en Udsættelse af denne Lov, dersom det ikke syntes mig, at der virkelig er adskillige vægtige Grunde, som tale for, at vi faae Loven fremmet saa snart som muligt. Med Hensyn til den Kongelige Commissions Arbejde, da mener jeg, at det herved er at tage i Betragtning, at det jo, som bekjendt med Commissioner i det Hele taget, er overordentligt vanskeligt at sige, naar de faae det Arbejde, som de have, færdigt. Jeg tvivler ingenlunde paa, at denne Commission har arbejdet meget ivrigt, men det er dog altid et ingenlunde glædeligt Tegn, at skjøndt det paa det Allerstrængeste var paalagt Commissionen ved selve dens Commissionsorium at blive færdig med sine Forhandlinger til Slutningen af April, saa har man dog nu erfaret af den

ærede Minister, at den endnu ved Slutningen af Mai ikke er bleven færdig dermed; og det forekommer mig derfor, at vi ikke have nogen som helst Garantie for, at den i nogenlunde rimelig Tid vil blive færdig dermed. Men dernæst, mine Herrer! synes den Betragtning mig dog virkelig at have nogen Vægt, at dersom denne Commission i Virkeligheden var kommen til en dybere Indsigt i de Ting, som angaae Invalidernes Pensionering, saa vilde den viselig ikke have unddraget Udvalget den samme Indsigt deri eller den Meddelelse af denne Indsigt, som Udvalget har begjæret (Hør!); men vi have henvendt os til Commissionen, og vi have ikke faaet noget Svar (Hør!). Jeg kan ikke troe, at det kan have været forudsat af de hæderlige Mænd, som sidde i denne Commission, at et Afslag fra deres Side virkelig skulde kunne standse Sagens Gang i Thinget, og de skulde have haft saaliden Patriotisme, at de ikke kunde see bort fra, hvad der efter deres Begreber og en ældre Tids Anskuelse maaskee var stødende, nemlig saaledes at anmode en Kongelig Commission om at meddele Resultatet af dens Arbejde (Hør!). Commissionen burde upaatvivlelig, siger jeg, have seet bort fra dette sidste Hensyn og være traadt sammen med Udvalget og da gjort opmærksom paa de væsentligste af de urigtige eller feilagtige Anskuelser, som fra Udvalgets Side mulig kunde have fundet Sted. Dette er imidlertid ikke skeet, og dette i Forbindelse med den ærede Krigsministers Udtalelse om det Fortjenstfulde ved dette Lovudkast synes mig derfor netop at maatte give os Mod til at gaae frem og fremme Lovforslaget, uanset, at der fra flere Sider reises Betænkeligheder derimod. Og Spørgsmaalet er nu, hvilken Grund have vi da til at fremme Lovforslaget. Hertil maa jeg da svare, at efter min Overbeviisning have vi to Grunde dertil. Den første Grund er den, at det allerede har været altså længe med dette Lovforslag, da det i mine Dine i vore Tider er en uafviselig Pligt for ethvert Land, som bortsender en Armee af Landets Børn i Felten, strax fra Begyndelsen af at give dem en saadan Tilstrækning om Forsørgelse, som indeholdes